

NIEUWSBRIEF nr. 10

Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving

maart 2004

Historische Vereniging
Dorp Diepenveen en Omgeving
Opgericht november 1998

Bestuur

- Herman Hogen Esch (voorzitter)
- Lamberthe de Jong (secretariaat)
- Leo Hattink (penningmeester)
- Wilbert Derksen (lid DB en interviewgroep)
- Hans Ekkel (PR-groep)
- Jan van Ginkel (verzamelgroep)
- Toos Hoetink-Albers (dialecten)
- Ria Meeuwse (fotoarchiefgroep)
- Harry Mulder (algemene fotografie)
- Wim A. Roetert (contact knipselgroep)
- Wim de Weerd (monumenten en boerderijen)

Overige contactpersonen

- Gerda Sniijders (textielgroep)
- José Groen-Bekema
(Nieuwsbrief, tel.: 592992
emailadres: josegroen@home.nl)

Correspondentieadres

R. Zwacffkenstraat 26
7431 GJ Diepenveen
tel. 0570-593501
hisverdiepenveen@hotmail.com

Verzameladres historische artikelen en foto's:

- Jan van Ginkel,
Dorpsstraat 2, Diepenveen

Expositie- en werkruimte bibliotheek:

- Gerry Berends en Theo Hoetink (contactpersonen). In de vitrine is historisch materiaal te zien.

Fotoarchiefgroep in de Openbare Bibliotheek:

Dinsdagmiddag van 14.30-16 uur

© Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving.

PR-groep: Hanna de Bic, Ben Droste,
José Groen-Bekema,
Hans Ekkel en Hayo Zwager
Eindredactie: José Groen-Bekema
Foto's: Harry Mulder, Archiefgroep
Historische Vereniging
Druk: De Kroon, Olst

ISSN 1569-7878 Verschijnt 2x per jaar

Welkom op de Algemene Ledenvergadering op 8 april

Het bestuur van de Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving nodigt al haar leden uit tot het bijwonen van de jaarvergadering op donderdag 8 april, 19.30 uur (zaal open 19 uur) in de Hof van Salland, Diepenveen.

Na een korte vergadering is er volop gelegenheid om gezellig bij te praten en foto's te bekijken.

Verder informatie over:

- monument Station Diepenveen – Oost
- dialect in Diepenveen door Ab Hofstede uit Bathmen

In deze nieuwsbrief verder:

- Nieuws uit de Vereniging
- Onthulling monument Station Diepenveen Oost
- Grafzerk van Stutterheim gerestaureerd
- Merklappen uit Diepenveen gedocumenteerd
- Reacties vanuit het buitenland op het interviewboek
- De tuin van de pastorie

Gevraagd 'Archivaris'

*voor het project 'Orde op zaken'.
Wie wil meewerken aan het project orde-op-zaken?*

Het bestuur is op zoek naar een enthousiast lid (leden) die samen met de werkgroepen wil inventariseren wat er allemaal in de loop der jaren (sinds 1998) al is verzameld. Het gaat om losse knipsels, boekjes, catalogi, kaarten, losse spullen, enkele archieven, textiel, schilderijtjes e.d. Deze spullen zijn her en der verspreid: in de bibliotheek en bij bestuursleden thuis.

De fotoarchiefgroep is bezig met de inventarisatie van alle foto's,

maar de andere spullen moeten nog worden geordend en in een computersysteem worden ingevoerd. Dat zou bijvoorbeeld op de dinsdagmiddag of -avond kunnen in de bibliotheek.

Het gaat om een tijdelijk project, dat uiteraard na het ordenen kan worden omgezet in een archiefgroep. Informatie bij Lamberthe de Jong (593501), op dinsdagmiddag in de bibliotheek bij de fotoarchiefgroep en op 8 april op de ledenvergadering.

De Nieuwsbrief

De nieuwsbrief is vanaf dit nummer in een ander jasje gestoken. Zoals u ziet wordt hij

nu gedrukt en wel door drukkerij De Kroon uit Olst. Hierdoor is het mogelijk om er foto's in op te nemen, wat iets extra's toevoegt aan de informatie die wij u willen verstrekken. De eindredactie is vanaf dit nummer in handen van José Groen-Bekema en de foto's worden verzorgd door Harry Mulder. Als u iets heeft wat waardevol zou kunnen zijn voor een van de volgende nieuwsbrieven, kunt u contact opnemen met José door te bellen (592992) of via email: josegroen@home.nl

Archief VAC overgedragen

Na tien jaar vrijwilligerswerk is de Vrouwen Advies Commissie (VAC) Diepenveen begin 2004 opgeheven. In die periode hebben de deskundige leden van deze werkgroep veel bouwprojecten van corporaties en gemeente Diepenveen beoordeeld op praktische zaken, die belangrijk zijn voor de toekomstige bewoners.

Vanaf dit jaar gaat de VAC Deventer alle projecten bekijken, samenwerken tussen de twee commissies bleek te ingewikkeld sinds de samenvoeging van de gemeenten Deventer en Diepenveen.

Het archief van de VAC Diepenveen is overgedragen aan onze vereniging, maar het moet nog wel worden geordend. Mogelijk kan dat in het nieuwe project 'Orde-op-zaken'.

Diepenveen op internet

Heeft u al eens gekeken op de website van ons dorp? Via www.Diepenveen-dorp.nl komt u veel over Diepenveen van vroeger (een historische pagina met verwijzing naar een site met oude ansichtkaarten

van Rudi Steenbruggen) en over Diepenveen van nu (informatie en actualiteiten) te weten.

Boek over nieuwe functie voor boerderijen

Zo'n elf boerderijen in Diepenveen hebben in de loop der jaren een nieuwe functie gekregen. Er wordt niet meer geboerd, maar wel zijn de gebouwen bewaard, meestal opgeknapt en nu bewoond. Zulke boerderijen voegen al eeuwenlang een belangrijke waarde toe aan het landschap. En gelukkig hebben de meeste, ook na het beëindigen van het boerenbedrijf, hun uitstraling behouden.

De Stichting Promotie Deventer Buitengebied vond het belangrijk om aandacht te besteden

aan dit fenomeen en er een boek over te maken. Resultaat is een prachtige uitgave die half februari verscheen onder de titel Het werk is gedaan. Een nieuwe functie voor 40 boerderijen in het buitengebied, waarin dus elf voormalige boerderijen uit Diepenveen staan afgebeeld en beschreven.

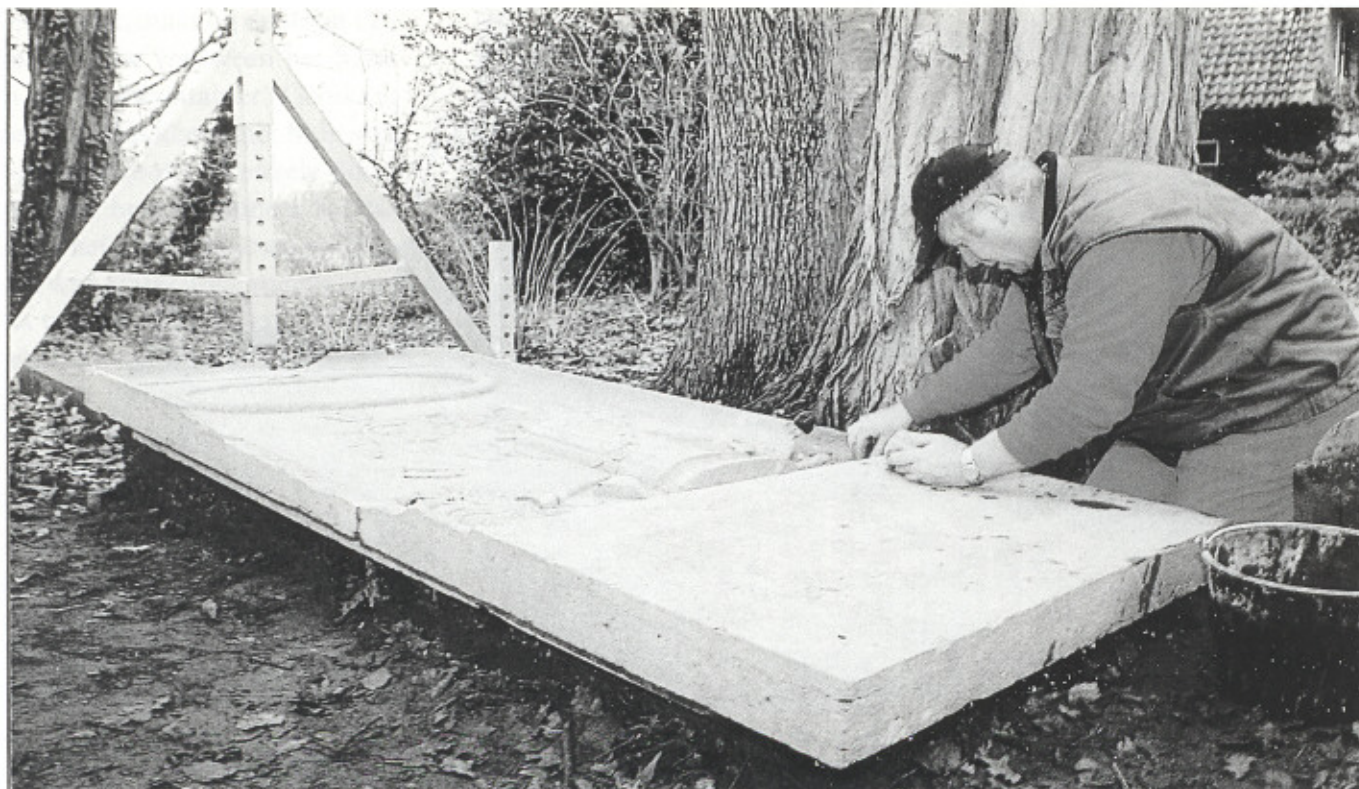
Henk Obdeijn uit Lettele verzorgde de samenstelling van het boek en Harry Mulder maakte alle recente foto's. Ook onze vereniging werkte mee aan dit boek, o.a. door het leveren van oude foto's en gegevens van de afgebeelde boerderijen.

Dit mooie en historische boekje is bij de boekhandel te koop, o.a. bij Passe Partout (Oranjelaan) voor Euro 15,00.

Boerderij 'De Regen', Schapenzandweg 15^b. Boven situatie 1999. Toenmalige bewoner fam. Harmsen. Onder situatie 2003. Huidige bewoner fam. Brand. (foto's: Harry Mulder)

Uit de Deventer Post, woensdag 4 december 2002:
Stutterheim heeft zijn zerk terug

Half oktober werd hij gelicht. De grafzerk uit 1869 van de Deventer chirurgijn Gerardus Petrus Stutterheim* op het Kerkplein in Diepenveen was hard aan restauratie toe. Hafkamp Grafwerken en Natuursteen uit Olst kreeg de opdracht om de in tien stukken gespleten steen weer aan elkaar te plakken. En zo geschiedde. Afgelopen maandag werd de zerk teruggeplaatst.

Wortels hadden de grafzerk en de betonnen plaat onder de steen vernield. "We hebben de betonnen plaat laten liggen en een nieuwe onder de steen gemaakt", aldus Eddie Hafkamp, eigenaar van het Olster bedrijf. "De nieuwe 'fundering' en de zerk zijn nu op die oude betonnen plaat gelegd, anders verzakt de zerk."

De stukken grafzerk zijn in de afgelopen weken door drie medewerkers van Hafkamp met lijm aan elkaar geplakt op de nieuwe betonnen plaat.

De rand, waaruit veel stukken steen ontbraken, is gelaten zoals die was. "We kunnen er wel een nieuwe rand op zetten met nieuw hardsteen, maar die krijg je nooit meer op kleur. En om de steen toch authentiek te houden, hebben we besloten de rand voorlopig te laten zitten." De scheuren in de steen, die na het plakken zichtbaar bleven, zijn door Hafkamp ook niet teveel bewerkt. "Die worden vanzelf weer groen", laat Hafkamp weten. "Op die manier behoudt de steen zijn oorspronkelijkheid. Voor de reparatie hebben we hem namelijk schoon moeten maken, anders kunnen de stukken niet aan elkaar worden gelijmd."

Hafkamp krijgt wel vaker opdrachten voor klussen als deze. Zo restaureerde het bedrijf onlangs een antieke pomp op hetzelfde Kerkplein in Diepenveen. In de omgeving zijn bovendien al meer zerkjes, stenen en gedenk-

Monumentale grafsteen gerepareerd en terug gelegd door de firma Hafkamp uit Olst.

(foto Harry Mulder)

stenen onder handen genomen. "Dat zijn leuke klussen", zegt Hafkamp. "De krenten in de pap. Elk jaar heb je wel een vergelijkbare klus, maar natuurlijk niet zo groots als deze."

Wie was Stutterheim?

De chirurgijnmajoor Gerhardus Petrus Stutterheim (1785-1864) kwam in 1842 in Diepenveen wonen. Daar trouwde hij vier jaar later met de Diepenveense Antoinette le Clerc de Courcelles. In 1850 verhuisde het echtpaar naar Deventer. De grafsteen van Stutterheim is een van de rijkst gedecoreerde stenen op deze begraafplaats. Een zeis, een schedel, een toorts, een Griekse zuil en een slang die in zijn eigen staart bijt. Allemaal symbolen van vergankelijkheid. In 1864 werd hij te Diepenveen begraven.

(Zie voor meer informatie over de grafstenen ook de Nieuwsbrief nr 6, april 2002).

Voormalig station "Diepenveen-Oost". Later het Groene-Kruisgebouw. (foto B. Wagenaar)

De OLD O herleeft

Op zaterdagmorgen 5 juni zal de feestelijke onthulling van een monument ter herinnering aan Station Diepenveen Oost plaatsvinden. Ruim vier jaar heeft een werkgroep van onze vereniging eraan gewerkt om dit mogelijk te maken. Met het monument wil de Historische Vereniging Dorp Diepenveen een stukje tastbare stoomtreingeschiedenis van ons dorp levend houden.

Een stukje geschiedenis

Begin vorige eeuw begon Diepenveen zich steeds meer te ontwikkelen als voorstad van Deventer. Ons dorp had toen zelfs twee fraaie stationsgebouwen: station Diepenveen-West bij de Sallandsweg aan de spoorlijn Deventer-Zwolle en station Diepenveen-Oost aan de Stationsweg, nu de Boschhoekweg. Bovendien was er het station Eikelhof, ten noorden van het

dorp. Station Diepenveen-Oost zullen velen van u zich nog wel herinneren, want het fungeerde heel lang als Groene Kruisgebouw van Diepenveen. Het werd in 1910 gebouwd als station op de lijn Deventer- Ommen van de Overijsselsche Lokaalspoorweg-Maatschappij Deventer-Ommen (de OLD O). Deze spoorlijn liep vanaf Deventer over de Platvoet, dwars door ons dorp naar station Diepenveen-Oost, vervolgens over de landgoederen De Hoek en Overvelde naar station Eikelhof. Via Wesepe, Raalte en Lemelerveld ging het daarna naar eindstation Ommen, waar overgestapt kon worden op een andere lijn. Een retourtje Deventer-Ommen 3^e klasse kostte f. 1,15 (Euro 0,50). Voor de gewone man een heel bedrag: een boerenknecht verdiende in die tijd slechts f. 4,- (Euro 1,80) per week. Het goederenvervoer

was voor het rendement van de spoorlijn echt onmisbaar.

Helaas werd de spoorverbinding door verschillende ongunstige factoren (bijv. de Eerste Wereldoorlog, de crisisjaren en de opkomst van autobusverbindingen en vrachtauto's) nooit helemaal wat men ervan verwacht had en in 1935 werd besloten de OLD O - lijn op te heffen. Het stationsgebouw kreeg daarna nog diverse functies maar in 1986 moest het stationsgebouw wijken voor de moderne tijd. Het werd gesloopt om op die plek nieuwe huizen te kunnen bouwen.

Monument

Misschien zijn ze u wel eens opgevallen, die letters 'Diepenveen-Oost', in de tuin van Boschhoekweg nr.1. Ooit was het tegeltableau een blikvanger in de muur van station Diepen-

veen-Oost, maar bij de sloop van het gebouw verdween het bijna in een stortcontainer! Gelukkig heeft Jan Sikkema met hulp van zijn twee zoons en enkele doortastende buurtbewoners het tableau net op tijd kunnen redden. Dat was echter nog een hele toer! Na twee weken bikken, hoog op een ladder staand, kon het ruim 4 meter grote gevaarte worden losgewerkt uit het gebouw. Met touwen en planken werd het naar beneden gebracht en op een oude deur naar de overkant van de straat vervoerd, naar de tuin van Jan Sikkema. Tot op de dag van vandaag zijn de letters 'Diepenveen-Oost' daar, voor in de tuin, gebleven. De laatste tijd werd de conditie van de stenen steeds slechter; restauratie was dringend gewenst. Dat was ook leden van de Historische Vereniging Dorp Diepenveen en Omgeving opgevallen en daarom ondernam het bestuur actie met de oprichting van een speciale werkgroep, die ruim vier jaar aan het werk is geweest. De werkgroep kreeg alle

Jan Sikkema bij het tegeltablauw in zijn voortuin, 25 februari 2004 (foto Harry Mulder)

medewerking van de gemeente Deventer, maar genoeg geld verzamelen voor het reddingsplan bleek moeilijker. Het was heel lastig sponsors te vinden in deze economisch slechte tijden. Gelukkig kwam het Diepenveense bouwbedrijf Wijnhoud ons te hulp. Vanwege het dorpsbelang bleek de aannemer bereid om voor de bouw een zeer schappelijke prijs te berekenen. We zijn de firma Wijnhoud en alle andere sponsors zeer dankbaar. Het monument zal tevens een 'zitbank'-functie krijgen.

Het komt te staan in een parkje aan de Boschhoekweg, vlakbij de plek waar het station vroeger stond.

Feest

Al het werk zal bekroond worden met een feestelijke onthulling waarbij ook muziekvereniging Sempre Crescendo haar medewerking heeft toegezegd. Omdat 'De OLD O herleeft' het motto is van deze dag, wordt na de onthulling twee keer met de 'stoomtrein Bello', een treintje op banden, vanaf het monument naar Station Eikelhof gereden met genodigden. Daarbij zal zoveel mogelijk het oude tracé worden gevolgd. Door het gebied van landgoed Overvelde en landgoed De Hoek is nog altijd een bijna twee kilometer kaarsrecht stuk van de spoordijk te vinden dat leidt naar station Eikelhof.

Gepland is dat stoomtrein Bello 's middags door Diepenveendorp zal rijden. Kinderen tot 8 jaar mogen dan een ritje maken. Dit programmaonderdeel wordt aangeboden door de Diepenveense Winkeliersvereniging.

U bent van harte uitgenodigd om op zaterdag 5 juni a.s. om half tien 's morgens bij de onthulling aanwezig te zijn. Laten we hopen op mooi weer die dag!

Wilbert Derksen

De voormalige spoorlijn Deventer-Raalte. De pijl wijst naar de plaats waar het station heeft gestaan.

Deze fraaie merklap is van de familie Harmelink uit Diepenveen.

gestelde burgerij. In het Deventer Museum De Waag zijn nog veel merklappen aanwezig, waaronder een aantal merklappen van de bewoonsters van het landgoed Boxbergen.

Eerst werden de lappen vooral thuis gemaakt, maar later kwam er handwerkonderwijs. Daardoor lijken merklappen uit dezelfde periode en uit hetzelfde dorp of buurt soms op elkaar, omdat de juffrouw steeds bepaalde patronen gebruikte. Behalve alfabetten en cijfers staan er vaak ook bijbelse en huiselijke afbeeldingen op de lappen. In de negentiende eeuw werden er vaak lappen gemaakt met afbeeldingen, geborduurd met kleurige wol.

Naast het merken, leerden de meisjes ook stoppen op een lap van fijn linnen waarin gaten werden geknipt. Daarin maakten ze met dunne gekleurde draden heel fijn stopwerk, in exact hetzelfde patroon als in het weefsel.

Vaak zijn de lappen verloren gegaan, verkeerd ingelijst of slingeren ze ergens tussen oud linnengoed. Ze zijn echter bijna altijd met veel zorg gemaakt en verdienen het ook om goed geconserveerd te worden. Daarover bestaan duidelijke instructieboekjes. Achttiende-eeuwse lappen zijn erg kostbaar, een bedrag tussen de 200 en 500 euro is niet ongewoon. Onze oude Diepenveense merklappen verdienen het goed gedocumenteerd te worden.

Veel vrouwen uit de huidige tijd borduren zelf veel merklappen aan de hand van oude en nieuwe motieven. Er bestaat zelfs een vereniging 'Merkwaardig' voor

Merklappen op de foto

Tijdens de historische avond op 13 november vorig jaar waren er vele prachtige oude merklappen te bewonderen. Gerda Sniijders van onze textielgroep vertelde daarover een interessant verhaal. Op de avond zelf zijn er echter nauwelijks foto's gemaakt en is er vrijwel geen informatie verzameld over de herkomst van de vaak oude lappen. Er zaten zelfs exemplaren bij uit de achttiende en negentiende eeuw.

Daarom komt er nu alsnog een project 'merklappen'. Bedoeling is dat er van de lappen een mooie foto wordt gemaakt en dat er informatie wordt verzameld. Bijvoorbeeld over de herkomst, de maakster en de periode. De dames van de textielgroep zullen samen met Wim de Weerd de eigenaren van de oude merklappen opnieuw benaderen en Harry Mulder zal foto's maken.

Wat zijn merklappen?

Eeuwenlang maakten meisjes tussen de 8 en 14 jaar merk- en letterlappen, om het merken van kleding en linnengoed goed te leren. Linnengoed werd vroeger vaak buitenshuis gewassen en daarna gebleekt op bleekvelden. Daarom werd alles in kruissteekjes gemerkt met de initialen van de eigenares en met een nummer. Op die manier kon de huisvrouw tellen wat thuis lag en wat bij de wasserij moest zijn. Zulke merk- en letterlappen werden in de achttiende en negentiende eeuw vrijwel alleen door welgestelde meisjes gemaakt. Linnen en borduurgaren zijn immers duur en bovendien hadden de armere bewoners nauwelijks linnengoed. Op het platteland waren dat de boerendochters en meisjes van adel; in de stad vooral de dochters van de wel-

borduursters en verzamelaars, die meer dan 1000 leden telt (zie www.merklap.nl).

Informatie

Veel literatuur over oude merkappen is nog te koop of te leen in de bibliotheek. Ook in oude Ariadnes vindt u veel informatie. In het blad Seasons van februari 2004 staat op bladzijde 110-113 een interessant artikel over merkappen.

Als u thuis nog een Diepenveense merklap heeft die geschikt is om te worden gedocumenteerd, kunt u contact opnemen met Gerda Sniijders (tel. 591547).

Tweede Interviewboek groot succes

Ook het tweede interviewboek 'Oude Diepenveners doen opnieuw een boekje open' was een groot succes. Meer dan 1150 exemplaren zijn er inmiddels verkocht van dit 300 pagina's tellende boek.

De presentatie van het interviewboek werd ingeleid door Hanneke Denekamp en Henk (Pier) Karenbeld.

Het prachtige boek vol foto's is nog steeds te koop bij ons bestuurslid Jan van Ginkel (Hengelsport en Diervoeding). U kunt het ook bestellen via hisverdiepenveen@hotmail.com

of 0570-593501. Uiteraard is het boek ook verkrijgbaar op de ledenvergadering op donderdag 8 april a.s.

Reacties van vroegere Diepenveners

Gerard, Wimmy en Maarten Ankersmit woonden voor de oorlog in Diepenveen.

Het interviewboek maakte bij hen allerlei herinneringen aan hun jeugd in ons dorp los.

Gerard

Hij woont sinds 1951 in Nieuw Zeeland en mailt enthousiast: "Ik ben wakker gemaakt". Hij verhuisde in 1935 als achtjarige van Dordrecht naar Diepenveen, waar de familie in Station Diepenveen-Oost ging wonen. Later verhuisde het gezin naar "t Hoogland" aan de Boxbergerweg. Gerard heeft goede herinneringen aan de veertien jaar in Diepenveen. Op de lagere school kreeg hij les van meester De Graaf, het schoolhoofd, en van meester Keurhorst, juffrouw Kloezeman en juffrouw Kleiboer.

Maarten

Hij is een neef van Gerard en woont nu in de VS. Hij haalt voornamelijk herinneringen op aan het zwemmen in de Molenkolk van tante Lina. Hij vertelt over het eerste bezoek aan het kleedhokje: "Nu kon je met een bonkend hart dan eindelijk het kleedhokje bezoeken, waarvan je al had gehoord dat deze de complete lexicon van vieze woorden bevatte. Donders lang duurde dan die verkleedpartij uiteraard."

Wimmy

Zij is een zus Maarten en schrijft: "Ik heb gelachen en gehuild (van 't lachen) bij het lezen van al deze fantastische interviews." De foto's waren een feest van herkenning

voor haar: "Ja, we zijn wat ouder geworden, maar hun gezichten uit die tijd zag ik levend voor me." Ze is haar moeder eeuwig dankbaar voor het feit dat ze in Diepenveen geboren is. Ze noemt twee namen van schoolvriendinnen: Janny Wilmsen van de Molenweg en Alie Weerdmeester van de Wechelerweg. Bij het zien van de foto van Gait Grievink schoot haar weer te binnen hoe ze samen met hem het boek "Sil de strandjutter" las, lekker onder de dekens van het dubbele bed van pa en ma Grievink. Ze hadden het stiekem weggepakt vanonder het bed van zijn zus Annie, waar zij het boek had verstopt vanwege verboden zaken, waarvan Gait en Wimmy nog niet mochten weten. Maar de verboden bladzijden lieten op zich wachten. Annie had ze er uitgescheurd. Wimmy woont nu in Zwitserland.

Wedstrijd voor streektaal

Al sinds 1982 organiseert de Stichting IJsselacademie in Kampen in samenwerking met de Dialectkringen Salland en Oost-Veluwe iedere twee jaar een literaire streektaalwedstrijd. Dit jaar worden alleen startende schrijvers uitgenodigd werk in te leveren: een verhaal van maximaal 2 getypte kantjes A4 (niet meer dan 1100 woorden).

Het thema is Vlinders en kan op iedere denkbare wijze worden verwerkt. Zowel in de categorie gedichten als in de categorie verhalen wijst de jury een eerste (Euro 200) en een tweede prijs aan (Euro 100). Bovendien is er een aanmoedigingsprijs.

De sluitingsdatum is 1 juli 2004. Het wedstrijdreglement kan worden opgevraagd bij de IJsselacademie in Kampen, info@ijsselacademie.nl, tel.: 038 331 52 35.

Het kerkplein met bloeiende holwortel in de vroege lente (foto Harry Mulder)

De Pastorietauin

Pastorieën en hun tuinen zijn van oudsher geschiedkundig en cultureel van grote waarde voor het aanzicht van een dorp in letterlijke en figuurlijke zin. De pastoriebewoners komen en gaan maar wat blijft is de pastorietauin.

Hoe ziet zo'n tuin er veelal uit? Het is een tuin met oude wortels die teruggaan tot in de middeleeuwen, een voorname grond met een eeuwenoude geschiedenis. In Diepenveen werd op 17 juni in het jaar 1400 onder invloed van Svedera een vrouwenklooster gesticht. Svedera had man en kind verloren en wilde zich wijden aan "hemelse dingen". Zij hing de moderne devotie aan, die was gesticht door Geert Groote in Deventer. Dit was een vernieuwingsb-

eweging gericht op versobering van het kerkelijk leven. Rond 1411 was de stenen kloosterkerk gereed. De eerste aanleg voor de huidige pastorietauin zal toen tot stand gekomen zijn.

Zo'n tuin houdt het midden tussen een kasteeltuin en een boerenhof waarbinnen zich een moestuin, een boomgaard en een siertuin bevinden. Pastoors en dominees hadden het vroeger niet breed vandaar dat de moestuin met zijn groente en fruit bittere noodzaak was.

Adellijke lieden namen uit verre landen vreemde planten mee die vervolgens door de geestelijkheid geplant en gecultiveerd werden rondom kastelen en kerken. De adel was rijk en bouwde zijn kastelen met stenen (in plaats van met hout). Vandaar de uitdrukking "steenrijk". Het Friese

woord stins betekent steen. De meegebrachte planten uit de verre landen bracht men in verband met de rijkdom en werden daarom stinzeplanten genoemd. Ook in Diepenveen werd eeuwenlang de grond bemest met de handen en zonder kunstmiddelen waardoor er een zeldzame stinze flora ontstond zoals: sneeuwkllokje, krokus, wilde tulp en narcis, akelei, winteraconiet en niet te vergeten de holwortel die in het vroege voorjaar ons kerkplein doet oplichten met z'n roze en witte kleurenpracht.

Na de Reformatie, toen kerk en klooster waren geplunderd, werden de kerk en de tuin hersteld. Dat was in 1720 en in 1967-'68 werden ze opnieuw grondig gerestaureerd. De tegenwoordige pastorie stamt uit 1930, maar haar tuin bleef min of meer onveranderd.